

96 - తొంబది ఆరవ దశకము

॥ భగవద్విభూతి - భక్తియోగము ॥

త్వం హి బ్రహ్మైవ సాక్షాత్ పరమురుమహిమన్నక్ష రాణామకారః
 తారో మంత్రేషు రాజ్ఞాం మనురసి మునిషు త్వం భృగుర్నారదోఽపి ।
 ప్రహ్లాదో దానవానాం పశుషు చ సురభిః పక్షిణాం వైనతేయో
 నాగానామస్యనంతః సురసరిదపి చ స్రోతసాం విశ్వమూర్తే! ॥ (96.1)

బ్రహ్మణ్యానాం బలిస్త్వం క్రతుషు చ జపయజ్ఞోఽసి వీరేషు పార్థో
 భక్తానాముద్ధవస్త్వం బలమసి బలినాం ధామ తేజస్వినాం త్వమ్ ।
 నాస్త్వంతస్త్వద్విభూతేర్వికసదతిశయం వస్తు సర్వం త్వమేవ
 త్వం జీవస్త్వం ప్రధానం యదిహ భవద్యతే తన్న కించిత్ ప్రపంచే ॥ (96.2)

ధర్మం వర్ణాశ్రమాణాం శ్రుతిపథవిహితం త్వత్పరత్వేన భక్త్యా
 కుర్వంతోఽన్తర్విరాగే వికసతి శనకైస్సంత్యజంతో లభంతే ।
 సత్తాస్ఫూర్తిప్రియత్వాత్మకమఖిలపదార్థేషు భిన్నేషుభిన్నం
 నిరూలం విశ్వమూలం పరమమహమితి త్వద్విబోధం విశుద్ధమ్ ॥ (96.3)

జ్ఞానం కర్మాపి భక్తిస్థితయమిహ భవత్రాపకం తత్ర తావత్
 నిర్విణ్ణానామశేషే విషయ ఇహ భవేత్ జ్ఞానయోగేఽధికారః ।
 సక్తానాం కర్మయోగస్త్వయి హి వినిహితో యే తు నాత్యంతసక్తాః
 నాప్యత్యంతం విరక్తాస్త్వయి చ ధృతరసా భక్తియోగో హ్యమీషామ్ ॥ (96.4)

జ్ఞానం త్వద్భక్తతాం వా లఘు సుకృతవశాన్మర్త్యలోకే లభంతే
 తస్మాత్తత్రైవ జన్మ స్పృహయతి భగవన్! నాకగో నారకో వా ।
 ఆవిష్టం మాం తు దైవాద్భవజలనిధిపోతాయితే మర్త్యదేహే
 త్వం కృత్వా కర్ణధారం గురుమనుగుణవాతాయితస్తారయేథాః ॥ (96.5)

అవ్యక్తం మార్గయంతః శ్రుతిభిరపి నయైః కేవలజ్ఞానలుభాః
 క్లిశ్యంతేఽతీవ సిద్ధిం బహుతరజనుషామంత ఏవాప్నువంతి ।
 దూరస్థః కర్మయోగోఽపి చ పరమఫలే నన్వయం భక్తియోగః
 త్వామూలాదేవ హృద్యస్త్వరితమయి భవత్రాపకో వర్ధతాం మే ॥ (96.6)

జ్ఞానాయైవాయత్నం మునిరపవదతే బ్రహ్మతత్త్వం తు శ్రుణ్వన్
 గాఢం త్వత్పాదభక్తిం శరణమయతి యస్తస్య ముక్తిః కరాగ్రే ।
 త్వద్ధ్యానేఽపీహ తుల్యా పునరసుకరతా చిత్తచాంచల్యహేతోః
 అభ్యాసాదాశు శక్యం తదపి వశయితుం త్వత్కృపాచారుతాభ్యామ్ ॥ (96.7)

నిర్విణ్ణః కర్మమార్గే ఖలు విషమతమే త్వత్కథాదౌ చ గాఢం
 జాతశ్రద్ధోఽపి కామానయి భువనపతే! నైవ శక్నోమి హోతుమ్ ।
 తద్భూయో నిశ్చయేన త్వయి నిహితమనా దోషబుద్ధ్యా భజంస్తాన్
 పుష్టియాం భక్తిమేవ త్వయి హృదయగతే మంక్షు నంక్ష్యంతి సంగాః ॥ (96.8)

కశ్చిత్ క్లేశార్జితార్థక్షయవిమలమతిర్నద్యమానో జనౌషైః
 ప్రాగేవం ప్రాహ విప్రో న ఖలు మమ జనః కాలకర్మగ్రహో వా ।
 చేతో మే దుఃఖహేతుస్తదిహ గుణగణం భావయత్ సర్వకారీ-
 త్యుక్త్వా శాంతో గతస్త్వాం మమ చ కురు విభో! తాదృశీం చిత్తశాంతిమ్ ॥ (96.9)

ఐలః ప్రాగుర్వశీం ప్రత్యతివివశమనాః సేవమానశ్చిరం తాం
 గాఢం నిర్విద్య భూయో యువతిసుఖమిదం క్షుద్రమేవేతి గాయన్
 త్వద్భక్తిం ప్రాప్య పూర్ణస్సుఖతరమచరత్ తద్వదుద్ధాతసంగం
 భక్తోత్తంసం క్రియా మాం పవనపురపతే! హంత మే రుంధి రోగాన్ ॥ (96.10)

॥ ఇతి భగవద్విభూతి - భక్తియోగము అను తొంబది ఆరవ దశకము సంపూర్ణము ॥

ఏకాదశస్కంధ పరిచ్ఛేదము సంపూర్ణము